

Nepal reis 27 Maart tot 16 April 2016.

Zondag 27 Maart.

Dit keer toch wel wat gespannen door de toestand in de wereld, o a de aanslagen in Brussel. Tassen zijn ingepakt. Huis is schoon en om 15.30 uur rustig naar de lang parkeren plaats waar onze auto zal blijven staan. Beetje moeilijk te vinden, maar door telefonisch contact met de chauffeur lukt het toch. Hij brengt ons naar Schiphol en we checken meteen in. De tassen werden goedgekeurd: 63 kilo, altijd weer een opluchting. Meteen de paspoortcontrole en dan voel ik me pas veilig. Glaasje wijn en een broodje. Thea Scholte komen we later ook tegen en dan begint het wachten. Om 20.00 uur vertrekken we naar Istanbul en dan na een korte tussenstop op weg naar Kathmandu. Het eten smaakt, aardige stewardessen. Leuke film gekeken en muziek geluisterd. Om 11.10 uur komen we in Kathmandu aan en daar staat Madan ons al op te wachten. Samjhana verwelkomt ons hartelijk en we drinken thee. Dan eerst maar de was uitzoeken en even omkleden. Het is al aardig warm hier. We gaan voor de lunch naar Gaia en ook hier warm welkom. René Veldt voegt zich bij ons. Ook Ramesh komen we tegen met René Vos, broer van Roy. We eten lekker soep en gaan even langs Urmo en Bj, heerlijk stel. Terwijl we daar waren, stak er een heel harde wind op, heel vreemd, het stof joeg voorbij. Ruiten sprongen en glas op straat, heel eng. Voorzichtig teruggelopen en gedoucht. Om 19.00 uur naar Revolution café en daar ontmoeten we Mart en Elly. Gezellig met elkaar gegeten. Remi uit Frankrijk is ook gearriveerd. Nog even met Mart en Elly op onze kamer nagepraat en dan slapen. Blij hier weer te zijn.

Met Mart & Elly aan het ontbijt bij Revolution...

Dinsdag 29 Maart.

Heerlijk geslapen. Co gaat douchen en we ontbijten bij Revolution. Om 09.00 uur komt er een jeep met Marijke Visser en we gaan naar haar project. Dit heet New Sadle. We krijgen een rondleiding. Er wonen hier een aantal lepra patiënten, best wel schokkend om te zien. Ze krijgen hier algehele verzorging. Gesprek met Marijke en Chitra over onze Holland House. Er worden hier allerlei fairtrade spullen gemaakt en verscheept naar de fairtrade winkels in Nederland. Dan nog een dal bhat met iedereen. Dan krijgen we nog een rondleiding door de school, de lovely angels school. Terug met de taxi en toevallig komen we langs Siphah. Daar zit de dididairoom en laten we even onze neus zien aan Pradip en Kalpana. En dat was een verrassing.

bezoekje aan New Sadle.

Even relaxen en ik krijg ontzettende kramp in mijn kuit. Dan naar Dambar. Lekker gegeten en wijn!!! Madan haalt ons op. Mail checken en slapen.

Woensdag 30 Maart.

Goed geslapen. Ontbijt bij Revolution en naar Daphakhel. Iris, de vrijwilligster uit Nederland, gaat met ons mee. Haar vriend Fabian is nog steeds ziek. Fijn om hier weer rond te lopen. De staf en de kinderen, iedereen is blij ons te zien. Rondje gelopen met Iris en gesprek met Bimal. Terug met de taxi en pakoda's bij Gaia. Sjaals gekocht. Relaxen en wachten op Pradip. Om 18.00 uur bel ik en hij was het vergeten!!!! Hij kwam meteen. Eten met hem bij Gaia en goed gesprek over het dorpsbezoek. Ik wil mijn mail checken, maar er is geen internet. Slapen.

Donderdag 31 Maart.

Goed geslapen. Het is al warm. Ontbijt met René bij Gaia. Tassen gekocht en dan naar het Nepal orthopedic hospital, waar René nu een project heeft. Het New Life center Kagendra en BIA. (Bodhisattvas in action) Het New Life center heeft René met Bharat en vrijwilligers helemaal opgeknapt. Ziet er goed uit. Hij laat alles zien. Bij BIA wonen mensen met een handicap, ook Saraswoati, die we van ons project kennen. Ze maken hier prachtige spullen van bamboe, maar ook tassen, kettingen enz. Er worden ook buddha beeldjes gemaakt. Saraswoati was heel blij ons te zien, maar vertelde ook dat ze Anita en Daphakhel zo mist. Dan gaan we naar Maiti Griha van Pema. Hij laat de staat van het oude huis zien, alles wordt gestut met ijzeren palen. Dan lopen we naar de nieuwbouw. En dat ziet er goed uit. Wij hebben hier ook wat aan meebetaald. Dan begint het zachtjes te regenen. Terug naar SG en koffie. Er blijkt een naschok te zijn geweest, maar wij hebben niets gevoeld. Ook gisteren een flinke naschok van 4.7. Er is een hoop gedonder boven ons. Om 18.45 uur naar Revolution. Eten met Ashim, van bring thoughts into action. Fijne vent met veel idealen. Dan vertelt Madan dat er bijna geen water meer is, dus een groot probleem. Is zijn guesthouse eindelijk vol is er geen water. Ik vul een emmer en ga snel douchen. Wijntje en slapen.

Vrijdag 1 April.

Vroeg wakker. Het is bewolkt. Ontbijt bij Pumpnickel, Even langs de winkels, maar alles is nog dicht. Terug naar SG, en dan maar later naar Amrita Craft, Ali en Sunil. We kopen wat spullen voor Marijke, na een whats app te hebben gestuurd. Ze wil graag een klein winkeltje beginnen in haar tuin. Om 16.30 uur naar Jo van het Belgische consulaat en daar koffie gedronken. Even relaxen en naar Gaia. En daar zijn dan Anouk, Yogen en René en dan ook Jeroen, Jamie en Ziko uit Enkhuizen. Heel bijzonder. We eten binnen, want alles is vol buiten. We eten lekker en kletsen en dan nog even voor een koffie en wijntje bij Revolution, waar live muziek is. De band gedag gezegd. Slapen en er is gelukkig weer water!!

Met z'n zessen uit Enkhuizen in Kathmandu...

Zaterdag 2 April.

Slecht geslapen, kramp in mijn buik en diaree. Ik denk van de snack die ik al twee dagen lekker zit te eten. Op tijd op en naar de kerk. Pradip gaat met ons mee. Ik zit mezelf in de weg en dan duurt de dienst ook nog eens meer dan twee uur. Een aantal nonnen en priesters worden in het zonnetje gezet. Ik heb het koud en voel me niet lekker. Samen met Pradip kaarsjes aangestoken bij de plaque van Ben en bij Maria. Terug met de taxi en bij Himalaya Java café wat gegeten. Daarna neem ik paracetamol en ga naar bed en slaap een paar uur. Douchen, maar voel me nog steeds niet echt lekker. Ik eet alleen wat soep en slapen.

Zondag 3 April.

Wel goed geslapen, voel me wat beter, alleen een beetje hoofdpijn. Lekker cheese toast bij Revolution. Zitten op balkon. Zo meteen komen Tashi en Sonam en ze nemen bloemen mee. Leuk gesprek met hen en daarna lunchen bij Revolution. Ik voel me een stuk lekkerder. s' Middags naar Siphah. Daar waren zes Belgische meiden stage aan het lopen. Iedereen was er druk mee. Ook een mannelijke fysio was bezig. Er zijn een aantal nieuwe kinderen. Roji was erg afgevallen. Ballonnen opgeblazen. Daarna met Samjhana naar de Civec clinic, omdat ze al tijden moeilijk loopt en pijn heeft. Ze is ook heel moe en huilt veel. Een buitenlandse arts onderzoekt haar. Er worden foto's genomen en bloed afgenomen. Het is zo goed als zeker artritis, dus geen wonder dat ze pijn in haar handen en voeten heeft. Ze krijgt medicijnen mee en volgende week de uitslag. Daarna gaan we met de hele familie Karki eten bij Roadhouse. De jongens willen graag pizza en dat hebben ze geweten!!! Nog ijsje toe en slapen.

Maandag 4 April.

S' Nachts wakker van de blaffende honden. Ook Remi maakt zich kwaad hier over. Ontbijt bij Revolution met Thea. Om 10.00 uur met Ziko, Jamie en Jeroen naar Daphakhel. Alles laten zien en ze zijn onder de indruk. Terug naar SG en een broodje op het balkon. Om 15.00 uur komt Pasang, fijn om hem weer te zien. Toen vertelde hij dat hij morgen nog een examen heeft. Wat te doen? We esluiten toch te gaan met Tashi en Pasang zal op de motor volgen. Goed gesprek over de plannen voor een healthpost. Co haalt broodjes voor morgen en we pakken een tas in. Om 19.00 uur eten met de Enkhuizer mannen bij Revolution. Een hoop wijn en een hoop lol. Ik ga douchen en dan slapen.

Dinsdag 5 April.

Om 05.00 uur op en wachten op Tashi. Om 06.30 uur is hij er nog niet en dan bel ik hem. Het wordt dus later, het zal ook niet. Allerlei uitvluchten, verkeer, blabla. Co maakt zich boos en Tashi zegt sorry!!!! Om 06.45 uur vertrekken we dan. Met een oude jeep met leuke chauffeur. De eerste vier uur zijn de wegen vrij normaal. Veel beschadigde huizen onderweg. Madan is mee en geniet zichtbaar. Na Melanchi wordt de weg slechter en worden we naar alle kanten geslingerd. Na twee uur komen we bij een mooi groot buddha beeld. Dit is weer opgebouwd en de mannen lopen hun rondjes er om heen. Onderweg gaan we er wel een paar keer uit, om wat te eten en te drinken en sanitaire stop. Om 14.30 uur komen we bij Sermathang aan. Heel emotioneel moment. 18 jaar na dato, zijn we er weer. We gaan naar het Dorje guesthouse, dit is heel simpel. Dan zien we de lodge waar we 18 jaar geleden sliepen, kapot!! Ook de lodge waar we aten, helemaal stuk, zo triest te zien. Dan gaan we naar het huisje van Tashi zijn moeder. Warm welkom en het huisje viel ons niet tegen. De kasten en bedden staan er in en er werd gekookt. Pasang komt er ook aan en we krijgen thee met fruit. Dan lopen we naar de school en het lijkt wel een trekking. We zitten hier op 2800 meter. De school wordt weer opgebouwd. Na een rondje te hebben gelopen, rusten we even. Het is koud en we krijgen een paar extra dekens. Dan naar moeders huisje voor de dal bhat. Iedereen helpt, zelfs de chauffeur is aan het snijden. Na het eten gaan we naar een groot gebouw waar 18 vrouwen Engelse les krijgen. Ze

stellen zich voor en wij doen dat ook. De vrouwen zingen een liedje voor ons: what a wonderful life van Louis Armstrong, ik werd er emotioneel van. Er is een welkoms banner. Pasang zegt nog wat en ook Tashi en dan worden we behangen met katta's. En dan natuurlijk een groepsfoto. En dan proberen te slapen in een lakenzak, geen stroom en een keihard bed!!!!

In het huisje van de moeder van Pasang, Tashi en Sonam.

De vrouwen van Sermathang tijdens de Engelse les.

De school wordt onder handen genomen

De oude Healthpost en de plek voor de nieuwe Healthpost.

Woensdag 6 April.

Slecht geslapen!! Het was koud, maar we hadden warme dekens. Om 06.00 uur er uit en een beetje gewassen. Madan had heerlijk geslapen!!! We krijgen thee op de kamer. Ontbijt bij moeders. Iets met erwten en roti's!!! dan gaan we met Pasang naar de plek lopen waar de health post zou kunnen komen. Het is weer een beklimming en het is warm. We zien de bergen. De plek ziet er goed uit. Thee bij twee tantes en een oom vindt mij wel aardig. Dan afscheid van de familie en van Pasang. Voordat we vertrekken ontmoeten we nog de man van de lodge waar we 18 jaar geleden hebben gegeten, heel bijzonder. Wij gaan met de jeep terug en dan neemt de chauffeur er de spurt in. Hij blijkt ziek te zijn en wil graag naar huis!!! Lekker douchen, tas uitpakken. Eten bij Gaia.

Donderdag 7 April.

Goed geslapen, maar vroeg wakker. Ontbijt bij Gaia met Thea. Dan gaan we naar het Vajra hotel om Ben en Tanja Kruk te ontmoeten. We drinken koffie en ze laat het hotel zien. Ze vertellen een hartverscheurend verhaal over hun ervaring vorig jaar tijdens de aardbeving. We gaan lunchen en Tanja raadt mij aan om een noodkoffertje te maken. Ze zag er erg mager uit en liep te trillen, ook rookt ze weer. Het is voor hen de laatste keer Nepal en ze zijn behoorlijk getraumatiseerd. Ik werd er wel een beetje bang van. Dan met Samjhana voor de uitslag van de foto's en bloed, en het is voor 90 % artritis. Ze moet nu naar een specialist (endomotoloog) die haar medicijnen zal voorschrijven. Ze is wel opgelucht en beter te spreken. Ze lacht weer meer, het is duidelijk dat een beetje aandacht en een luisterend oor ook goed doet. Ook heeft ze wat ijzer gebrek. Co voelt zich niet zo lekker. Pradip komt nog even langs en dan naar Ship om te eten met Robi, Susi en Astrid. Lekker gegeten. Ik maak een noodkoffertje klaar voor het geval dat. Dan nog even naar een Irish pub om afscheid van Jeroen en de twee knullen te nemen. Jeroen vliegt morgen terug naar huis en de mannen gaan op trekking. Ik voel me niet prettig op de tweede verdieping en wil graag terug naar SG. Mail checken en slapen.

Vrijdag 8 April.

Redelijk geslapen. Mijn zus Loes is vandaag jarig, gefeliciteerd!!!! Ontbijt in een hotel met Pablo, van de Spaanse sponsor van dididai room. Hij is een special teacher en hij laat tijdens het ontbijt een bom ontploffen. Pradip moet weg bij dididai room. Hij is goed in zijn werk, maar verzaakt het om rapporten te schrijven. Ik ben een beetje in shock. Lekker ontbijt met zelfgebakken brood. We lopen de hele weg terug. Het is erg warm. Even relaxen, langs Ali en soep bij Gaia. Co voelt zich nog steeds niet lekker en krijgt medicijnen van docteur Remi. Vijf dagen zegt hij, dan moet het over zijn. Jos Bus arriveert in SG. En dan nog even naar de AGE groep. De kinderen zijn enthousiast. Vooral een jongen met down syndroom. Eerst heel verlegen, maar dan komt hij mij omhelzen. We hadden drinken voor ze mee. We beloven Bimala wat geld. Dat probeer ik over te maken, maar dat lukt dus niet. We gaan naar het Entrance hotel, vlakbij Summit hotel, om te eten met Bimal en Anita. Lekker gegeten. Goed gesprek en Bimal betaalt!!!! Terug met de taxi en koffie bij Revolution. Santosh van Ninad band komt mij weer omhelzen.

Op bezoek bij de AGE groep en dineren met Bimal en z'n vrouw Anita.

Zaterdag 9 April.

Goed geslapen en al vroeg contact met Pradip, maar hij praat nergens over, vreemd!! Het is heel warm. Ontbijt bij Revolution. Madan gaat twee maal met me naar Western Union, maar ze kunnen mij niet bellen. Dan bel ik toch maar naar de Belgische WU en ze verzekeren mij dat het geld wordt teruggestort. Er is een storing, vandaar. Dan ga ik met Kalpana en Samjhana lekker lunchen. Lekker momo's gegeten en gezellig gekletst. Ik koop een mooie sjaal voor Samjhana, want ze is bijna jarig. Koffie met Remi en Jos en relaxen. Om 18.00 uur naar Anju en haar familie. Lekkere snacks en rode wijn. En dan gebeurt het. De honden buiten gaan vreselijk blaffen, mensen lopen te schreeuwen en te gillen en binnen pakt iedereen elkaar vast. Wij vragen wat er is en Samjhana zegt: aardbeving!!! Hier was ik dus bang voor, de reacties van de mensen. Maar na een minuut of vijf gaan ze weer gewoon door met het werk wat ze aan het doen waren. Ik ben best overstuur en lust geen eten meer. Later horen we dat er in deze buurt 40 mensen zijn gedood door de aardbeving van een jaar geleden. We gaan terug naar SG en ook hier is iedereen geschrokken. Jos omhelst mij, bij hem zit het ook nog hoog. Ik bel Anouk en Pradip, maar alles is goed. Anouk's moeder stuurt mij een berichtje via face book.

Uitgenodigd bij de broer van Madan. Daar maakten we ook kennis met een aardbeving.....

Zondag 10 April.

Toch redelijk geslapen. Ik heb alleen een heel nerveus gevoel in mijn maag. Ontbijt bij Revolution en in gesprek met Phil uit Amerika. Om 09.30 uur brengt Madan ons naar Bhakthapur en daar wacht Anup ons op. Hij is de gids van Co met Joop en van Co met Sjef. We lopen met hem de stad in en dan zien wij een gebouw genaamd Noble House. We vragen of het met Engely te maken heeft, maar ze zeggen van niet. We lopen door, maar worden teruggeroepen. En dan blijkt het wel zeker om Engely te gaan. Het ziekenhuis heet Siddhi Memorial hospitaal en als ik terugkom van het toilet, zegt een man, ik ken jou. Het is Hari Adhikari, de manager van het ziekenhuis en rechterhand van Engely. Hij geeft ons een rondleiding en we drinken koffie. Dan lopen we richting centrum en zoeken de Heart of Bhakthapur. Maar eerst wat drinken bij Shiva guesthouse en daar komt Krishna ons opzoeken en hij brengt ons naar Swarga. Afscheid van Anup. Krishna zijn moeder en vrouw verwelkomen ons en we eten dal bhat. Dan gaan we naar het oude Swarga en daar zijn de kinderen nu in prefab gebouwen. Even met ze gebald en Krishna brengt ons terug naar SG. Douchen en relaxen. Pradip belt en we hebben een jeep voor a s donderdag!! Dan maken we kennis met Bishal, ook weer zo'n bevloggen iemand. Een jonge Nepalees die studenten les geeft wat ze na de aardbeving niet konden krijgen. We hebben hem en zijn groep ook gesponsord. Dan naar Gaia, volle bak. Co voelt zich niet goed, moet spugen en zijn suiker is te hoog. Teveel cola??

Maandag 11 April.

Veel lawaai op straat vannacht door vracht verkeer. Co haalt broodjes en gaan we met de Karki familie naar Khanikhola, het dorp van Madan. Urmo en Neeha gaan mee en ook Samjhana en de jongens. Ontvangst door vader in zijn nieuwe huis, waar onze stichting ook aan mee heeft betaald. Ziet er goed uit. Het oude huis zal worden afgebroken. Thee met fruit. En dan naar de school. Madan zijn auto haalt het net. Er zijn ongeveer 27 kinderen, want officieel is het nog vakantie. We worden niet echt welkom geheten, ze weten niet hoe ze met ons moeten om gaan lijkt het wel. In het kantoor van de head teacher komen moeders hun kinderen aanmelden voor het nieuwe schooljaar. We komen allen samen in een klas en we vertellen wie we zijn en wat we komen doen. Samjhana vertaalt. Urmo maakt foto's. We delen eerst een notitieblokje en pen uit, dan de fleece muts, ballonnen en een tas. We delen ook 60 sportshirts uit. En als laatste een waka waka lamp. We leggen uit dat het geen speelgoed is, maar een duur iets wat ze goed moeten behandelen. Blijdschap alom. Dan krijgen ze nog te drinken en noedels. De hoofd onderwijzer bedankt en dan moeten we natuurlijk op de groepsfoto. Onderweg terug naar het huis van Madan zijn vader gaan Co en Madan er nog twee keer uit om een lamp bij een arm gezin te brengen. Lekkere dal bhat en terug naar Kathmandu. Douchen en relaxen. Eten bij Revolution. Mail checken en slapen.

In de school van Khani Khola. Allemaal blij gezichten.....

Samjhana deed de vertaling.

En alweer een Waka Waka afgeleverd.

Dinsdag 12 April.

Goed geslapen. Co haalt broodjes en om 08.15 uur brengt Madan ons naar Bimal zijn huis, waar zijn moeder ons welkom heet. Kort gesprek met koffie en omeletje. Dan gaan we naar Daphakhel, waar al een feesttent staat. We lopen eerst naar de puja plaats en ik word er emotioneel van. Overall bloemen en boeketjes. We zetten de koperen schalen neer en Yotshana vult ze met bloemblaadjes, we hebben malla's, zeven kaarsjes (oneven!!!) drie wierook houdertjes met wierook. Op deze manier wijden we deze plaats in en alle vrouwen vinden het prachtig. Iedereen helpt mee en wil op de foto. Madan en zijn familie, Jos Bus en later komt Pradip ook nog. Het Phulbari huis wordt officieel geopend door de kinderen. Binnen is een priester allerlei offertjes aan het doen. Het gebouw is prachtig. Astrid, wij, Bimal en Chendra Lekha hebben allemaal een korte speech. Er is een goochelaar en twee Disney figuren. Dan is er eten en Jeevan en familie hebben er veel werk van gemaakt. Er zijn winkeltjes en ik koop nog wat. Om 16.00 uur terug naar SG. Even relaxen en dan naar Dambar. Het plan om buiten te eten gaat niet door vanwege de muggen, dus toch naar de tweede verdieping. Lekker gegeten en goede wijn. Jos is ook mee en erg emotioneel.

De nieuwe puja (offer) ruimte.

En het Phulbari huis (tijdelijke verblijfplaats)

Het knippen van het lint.....openingsceremonie.

Woensdag 13 April.

Happy new year 2073!! En het is Samjhana haar verjaardag. De douche is koud. Ontbijt bij Revolution en ontmoeting met Amrit, de controleur van SMPN. Spullen ophalen bij Amrita Craft. Ook de tassen en sjaals halen we op. We zitten bij Revolution en daar zijn als verrassing Caz en Pradip. Ze zitten vol met plannen over de toekomst. Wij gaan terug naar SG en dan komen Sanjeev, Pradip en Bishal van het weeshuis. Zij bevestigen de verhalen die we al gehoord hebben via de hoofdmeester die ontslagen is. Schrijnend om te horen. Co gaat even rusten en dan begint de verjaardag party van Samjhana. Tafels en stoelen, 2 prachtige taarten, familie, vrienden, een hoop schuim en glitters. Samjhana snijdt de taart aan en ik geef haar het cadeautje. We drinken een borrel samen. Pradip checkt in, want hij slaapt al bij ons in SG, zodat hij morgenochtend op tijd is. We eten samen wat en praten na op de kamer. Hij kan een lekkere warme douche nemen. Mail checken en slapen.

Verjaardag van Samjhana, en het was ook Nieuwjaar, 2073.

Donderdag 14 April.

Vroeg op. Het gaat vandaag dan eindelijk gebeuren. Om 05.45 uur is de jeep er, leuke chauffeur en dan gaan we. Madan gaat weer mee. In het begin vallen de wegen wel mee, maar dan begint het toch minder te worden. Ook hier overal kapotte huizen. We worden alle kanten heen geslingerd, maar de reis gaat voorspoedig. Onderweg ontbijten de mannen. Om 09.00 uur zijn we al bij de school en daar staat Sabita al met haar moeder te wachten. Kennisgemaakt en ze liet mij niet meer los. Het eerste wat ze vroeg was, waar is Elise??? Omdat de school nog niet begint, gaan we eerst naar het dorp van Pradip. Nou ja, dorp!! Het zijn een paar noodhuisjes, ik zie koeien en bijenstallen. Ouders van Pradip wonen in een redelijk stabiele tent en oma in een huisje van zinken platen. Vader heet ons welkom. Moeder kookt en is heel erg emotioneel. Ik eet dal bhat mee en we delen waka lampen uit aan de familie. Dan gaan we naar de school waar zich al veel kinderen hebben verzameld. We worden verwelkomd in de kamer van de hoofd meester en we vertellen wie we zijn en wat we hier in Nepal doen. We laten de shirts van de Voorhof zien en de doosjes!! Eerst gaan alle kinderen zich omkleden in een sportshirt en broek. De banner wordt opgehangen en de nieuwe naam. Sommige shirts en broeken zijn veel te groot. Ook de staf en Pradip, Co en Madan doen een shirt aan. Teken van verbondenheid. Met zijn allen op de foto en dan worden er 31 kinderen uitgekozen om samen met Sabita de doosjes in ontvangst te nemen. Dan blijken er twee doosjes te missen. Co gaat naar de kamer van de directie en een doosje staat open en de spullen zijn er uit. Co wordt kwaad en doet alles weer in het doosje, maar het doosje wat ontbreekt, is het doosje van Elise. Iedereen zoeken en er zou een student zijn die het gestolen heeft en mee naar huis genomen heeft. Dan wordt Co zo vreselijk kwaad. Hij roept heel hard: als dit doosje niet terugkomt, kom ik nooit meer in Nepal terug. Dit lijkt te helpen. Iedereen schrikt zich rot, vooral Madan en dan is het doosje ineens weer teruggevonden. Dan kunnen we eindelijk doen waar we voor gekomen zijn!!! Alle kinderen krijgen nog te drinken en dan moeten we nog met Sabita mee naar haar huisje. Ik ben kapot, dus Co gaat mee. Het woord huisje is te groot, het is een paal met plastic, vreselijk. Sabita geeft een pakje voor Elise en komt met Co samen weer naar beneden. Dan is er afscheid van dit meisje, die wij in ons hart hebben gesloten. We geven haar wat geld en een waka lamp. Dan rijden we weg, allemaal moe. Co valt al snel in slaap, Madan zit heen en weer te schudden en ook Pradip valt in slaap, met zijn hoofd op mijn schouder. Na een goede rit terug bij SG en dan gaan we allemaal douchen, ook Pradip. Co en Madan halen pizza bij Fire en Ice en we eten en praten nog even na. Madan zegt nog, ik moet met mijn armen wijd gaan staan om Co te stoppen, anders komt hij niet meer terug. We checken onze mail en slapen. Het was een heel enerverende dag en ik ben nu helemaal leeg!!!

Bezoek aan Nuwakot, en aan de school van Sabita.

Met z'n allen in een shirt van basisschool de Voorhof, vanaf nu het Mozaïek, Enkhuizen.

Vrijdag 15 April.

Goed geslapen en vroeg op. Co begint al met pakken. Ontbijt met Urmo en Bj, gezellig, bij Gaia. We kopen nog een mooi buddha hoofd voor in de tuin. Met Madan naar professor en we drinken thee met hem en zijn vrouw. Het gaat redelijk met ze. Lunch met Ashim en we brengen de laatste waka lampen naar Urmo, zij zal ze nog uitdelen. We nemen afscheid van hen. Ringen opgehaald en de tassen pakken. Het is een eitje dit keer. Bimal komt gedag zeggen en daarna ook Pradip. We eten voor de laatste keer bij Gaia, gratis en ook hier afscheid. Koffie bij Revolution en slapen.

Ontbijt met Urmo & BJ bij GAIA.

Zaterdag 16 April.

Ik word om 03.00 uur wakker, het is warm, dus alleen onder het laken. Douchen en laatste ontbijt bij Revolution. We hebben van de week ook nog Bira, het dochttertje van Raj gezien, wat een heerlijke meid. Ashim komt nog onze reu's brengen en ook hier afscheid. Afscheid van Remi, die vertrekt voor ons, en afscheid van Jos. We drinken thee met Madan en Samjhana en dan moeten we ook afscheid nemen van Samjhana. We krijgen de bekende kattha's en Madan brengt ons weg. Afscheid van deze dierbare vriend. En dan begint het wachten. Koffers ingecheckt en koffie in het restaurant, maar dit is niet te drinken. Een half uur later vertrekken we naar Istanbul. Veel turbulentie. Ik kijk twee films, Frozen en the Age of Adeline, mooie films. Ook luister ik naar de Beeges en Frank Sinatra. In Istanbul

moeten we rennen en mijn koffertje komt niet door. Er zou een schaar inzitten. De tijd dringt en ik word paniekerig. Dan blijkt Co nog een schartje in zijn toilettas te hebben!!!! Het laatste stuk naar Schiphol viel niet mee, krappe plekken, geen tv. Dus dan duurt 3 ½ uur nog lang. Om 22.00 uur landen we op Schiphol en ik bel lang parkeren. De tassen zijn er al snel en we worden naar onze auto gebracht. Om 00.30 uur zijn we in ons eigen huis. We checken de post en drinken nog wat en dan naar ons eigen bed. We hebben een voldaan gevoel over deze reis, omdat we nu alles hebben kunnen doen, wat afgelopen Oktober niet kon!!